

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Niedziela Palmowa

2 kwietnia 2023

LITURGIA SŁOWA

Iz 50, 4-7; Ps 22; Flp 2, 6-11; Mt 26, 14 - 27, 66

ref. psalmu: **Boże mój, Boże,
czemuś mnie opuścił?**

Procesja z Palmami.

Wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy – Mt 21, 1-11

Gdy się zbliżyli do Jerozolimy i przyszli do Betfage na Górze Oliwnej, wtedy Jezus posłał dwóch uczniów, mówiąc im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz znajdziecie uwiązaną oślicę i przy niej źrebię. Odwiążcie je i przyprowadźcie do Mnie. A gdyby wam ktoś coś mówił, powiecie: „Pan ich potrzebuje i zaraz je odeśle”». A stało się to, żeby się spełniło słowo Proroka:

«Powiedzcie Córce Syjonu: Oto Król twój przychodzi do ciebie łagodny, siedzący na osiołku, źrebięciu oślicy». Uczniowie poszli i uczynili, jak im Jezus polecił. Przyprowadzili oślicę i źrebię i położyli na nie swe płaszcze,

a On usiadł na nich. Tłum zaś ogromny słał swe płaszcze na drodze, a inni obcinali gałązki z drzew i stali nimi drogę. A tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołały głośno: «Hosanna Synowi Dawida! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach!». Gdy wjechał do Jerozolimy, poruszyło się całe miasto, i pytano: «Kto to jest?» A tłumy odpowiadały: «To jest prorok, Jezus z Nazaretu w Galilei».

Będę kontemplował scenę uroczystego wjazdu Jezusa do Jerozolimy, która zapowiada rychłe nadejście Jego męki i śmierci. Jezus objawia się jako Król, którego odznacza pokora, cichość i łagodność.

Uświadomię sobie, że Jerozolimą, miejscem świętym i domem Boga, jest moje serce. Jezus pragnie w nim królować. Prosi mnie o pozwolenie na panowanie w moim sercu.

Czy potrafię zaprosić Go do mojego serca tak, aby bezwarunkowo w nim panował? Czy w moim sercu są jeszcze miejsca, których Mu nie oddałem? Czego nie potrafię Mu oddać? Szczerze powiem o tym Jezusowi.

Podczas Liturgii Eucharystycznej, gdy będę śpiewał „Hosanna”, zapytam siebie, czy Jezus jest naprawdę radością mojego życia? Czy Jego obecność w moim życiu jest źródłem głębokiej radości? Czy nie ma we mnie smutku, lęków, obaw? Powiem Jezusowi o moich uczuciach. Poproszę, aby je przemienił.

Będę kontemplował Jezusa wjeżdżającego do Jerozolimy na osiołku. Wejdę w tłum ludzi, który wiwatuje na Jego cześć i ścieli przed Nim swoje płaszcze. Co mogę powiedzieć o moim szacunku do Jezusa? Czy potrafię Go wyznawać publicznie? Jezus idący na mękę przypomina mi, że kroczenie za Nim domaga się całkowitej ofiary z życia. Jak wypełniam moje życiowe powołanie? Czy nie ulegam przeciętności i kompromisom? Czy jest we mnie głębokie pragnienie ewangelicznego radykalizmu życia?

W serdecznej modlitwie będę wielbił Jezusa idącego na mękę dla mnie. Będę prosił Go o łaskę trwania przy Nim w Jego cierpieniu:

**Jezu, cierpiący z powodu moich zrad i odejść,
zmiłuj się nade mną!**

Krzysztof Wons SDS

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Zapowiedziany w prorocztwie Jezus, „przewodnik naszej wiary” (Hbr 12, 2), miał „język uczniów” – to dosłownie znaczy leszon lim-mudim, termin, który Biblia Ty-siąclecia tłumaczy, jako „język wymowny”. Z pewnością także „słuchał jak uczniowie”, skoro mógł oświadczyć: „To mówię, czego Mnie Ojciec nauczył” (J 8, 28). Również dla nas nie ma innej drogi niż codziennie na nowo dać się uczyć Słowu Bożemu i zgodnie z nim zmieniać swoje myśli, słowa, postawy (Rz 12, 2).

Słowo ucznia Boga niesie po-krzepienie ludziom znużonym ży-ciem, zmęczonym dźwiganiem grzechów. Taka była mowa Jezusa: „Chodźcie do Mnie wszyscy trudzący się i obciążeni, a Ja wam dam odpocząć. Weźcie Moje jarzmo na siebie i ucźcie się ode Mnie (...), a znajdziecie odpoczynek dla waszych dusz” (Mt 11, 28-29). Jarzmo Jego nauki uwalnia nas i uskrzydla. On nie jest – i Jego uczeń nie ma być – tropicielem zła, oskarżycielem, krytykiem. Słowa Jezusa do upadłych brzmiały łagodnie, a jeśli (jak mówi pro-rok w innym miejscu) uderzał „róż-gą swoich ust” (Iz 11, 4), to zwracał się do zakłamanych świę-toszków bez serca (Mt 23, 13-36). Drogą Jezusa i jego ucznia jest nieagresywna konfrontacja ze złem, spokojne stawianie czoła atakom. To walka nie o to, by uznano nasze racje, lecz o to, by pozyskać serca błądzących (Mt 18, 15b). Uczeń Boga ignoruje obelgi pod swym adresem, bo poczucie wartości czerpie ze słów Ojca: „W tobie mam upodobanie” (Mk 1, 11).

Komentarz do psalmu

Przygotowując się do medytacji Męki Pana, śpiewamy kilka werse-tów psalmu, którym modlił się wi-szący na krzyżu Jezus (Mt 22, 46).

Te fragmenty starej pieśni zdu-miewająco pasują do wydarzenia z Golgoty. Są prorocze, a więc nie mówią o nieubłaganym losie, tylko podpowiadają zawczasu, jak roz-poznać walczącego ze złem Mesja-sza. Są także wsparciem dla same-go Chrystusa – Jezus mógł przelać swe cierpienia w przygotowane Mu przez Ducha Świętego słowa i trzymać się nadziei, jaką daje za-kończenie psalmu. My również możemy się uczyć, że po skargach (do których mamy prawo w chwila-ch udręki) przychodzi ukojenie i dziękczynienie, jeśli cierpiąc od-daliśmy się Ojcu z nieba. Ostatnie słowo należy do Łaski.

Komentarz do drugiego czytania

Wcielona Prawda demaskuje kłamstwo węża z raj (Rdz 3, 5): przejście Jezusa przez nasz świat dowodzi, że Bóg nie konkuruje z człowiekiem, nie żałuje nam wielkości, przeciwnie - tylko On nam ją daje. Syn Boży, wierne od-bicie Ojca, staje się sługą (dosłownie: „niewolnikiem”, *doulos*) dźwi-gającym ciężar przekierowania świata na „drogę pokoju” (Łk 1, 79). Bóg – Syn pozwala się spo-niewierać, żeby niewolnicy upadku stali się królewskimi dziećmi (J 8, 34-36; 12, 32; 1 J 3, 1). Poniżenie Ukrzyżowanego pokazuje, jak głą-boko trzeba było po nas zejść, jakie piekło tworzymy dla siebie i innych. Chwała Zmartwychwstałego poka-zuje, dokąd jesteśmy zaproszeni przez Boga. Jedno i drugie mówi, ile dla Niego znaczymy, całkiem niezasłużenie. Do prawdziwej wielkości prowadzi pokora, zgoda na bycie stwarzanym z niczego, uznanie, że wszystko jest łaską. Kto składa Bogu niski pokłon, ten za-gląda Mu w twarz, bo Pan właśnie się zniżył do naszej małości i za-siewa niebo w prochu ziemi.

Komentarz do Ewangelii

Św. Mateusz w sposób bardzo bezpośredni podszedł do kwestii

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1647 Najgłębszy motyw wynika z wierności Boga wobec swego przymierza i z wierności Chry-stusa wobec swego Kościoła. Przez sakrament małżeństwa małżonkowie są uzdolnieni do życia tą wiernością i do świad-czenia o niej. Przez ten sakra-ment nierozzerwalność małżeń-stwa zyskuje nowy i głębszy sens.

1648 Związanie się na całe ży-cie z drugim człowiekiem może wydawać się trudne, a nawet niemożliwe. Tym ważniejsze jest głoszenie Dobrej Nowiny, że Bóg nas kocha miłością trwałą i nieodwołalną, że mał-żonkowie mają udział w tej mi-łości, że Bóg ich prowadzi i podtrzymuje oraz że przez swoją wierność mogą oni być świadkami wiernej miłości Bo-ga. Małżonkowie, którzy z po-mocą łaski Bożej dają to świa-ductwo, często w bardzo trud-nych warunkach, zasługują na wdzięczność i wsparcie wspól-noty eklezjalnej.

1649 Istnieją jednak sytuacje, gdy wspólne życie małżeńskie z różnych powodów staje się praktycznie niemożliwe. W ta-kich przypadkach Kościół do-puszcza fizyczną separację mał-żonków i zaprzestanie wspól-nego życia. Małżonkowie w dal-szym ciągu są przed Bogiem mężem i żoną oraz nie mogą zawrzeć nowego związku. W tej trudnej sytuacji najlepszym rozwiązaniem, jeśli to możliwe, byłoby pojednanie. Wspólnota chrześcijańska powinna poma-gać tym osobom przeżywać po chrześcijańsku zaistniałą situa-cję, z zachowaniem wierności wobec nierozzerwalnego węzła ich małżeństwa.

zdrady Judasza. Posiłek paschalny Jezus zaczyna od trudnej rozmowy dotyczącej tego tragicznego faktu. Dramaturgii dodaje opowiadaniu proste pytanie Judasza, czy to on dopuścił się zdrady, i odpowiedź: „to ty powiedziałeś”. Gdy staną twarzą w twarz w Ogrójcu, Jezus powie: „Przyjacielu, po coś przyszedł?” W opowiadaniu św. Marka perfidny zdrajca mówi do Jezusa: „Rabbi” (Mk 14,45). Jezus nie mówi na ten przejaw obłudy nic.

Według św. Łukasza Jezus uświadamia zdrajcy ogrom zbrodni dotyczącej Syna Człowieczego (Łk 22,48). Tylko u Mateusza Judasz powraca jeszcze później, po aresztowaniu Pana i jego przesłuchaniu przez grupę, której przewodniczył arcykapłan. Próbuje naprawić swój błąd, ale okazuje się, że jest już na to za późno. Sprawa trafiła do kolejnej instancji, czyli do Piłata, a jerozolimscy przywódcy mogą już świętować, że dopięli swego.

Judasza w Ewangelii św. Mateusza jest postacią tragiczną. Tylko on nie wiedział, że wszystko, co robi, prowadzi go do obrócenia się przeciw Jezusowi.

Tragedia Judasza jest krzywym zwierciadłem, w którym musi przejrzeć się każdy uczeń Jezusa i odpowiedzieć sobie, co zrobił z Jego przyjaźnią i zaufaniem.

Komentarze zostały przygotowane przez dr hab. Marka Kite

TRIDUUM PASCHALNE – św. Jan Paweł II

W tych dniach Wielkiego Tygodnia liturgia ze szczególną mocą podkreśla kontrast między światłem i ciemnościami, między życiem i śmiercią, ale nie pozwala nam wątpić w końcowy rezultat: chwałę Chrystusa zmartwychwstałego.

Święte Triduum Paschalne zaprasza wszystkich wiernych do kontemplowania głównych wydarzeń historii zbawienia. Wspólnie przeżyjemy głęboko mękę, śmierć oraz zmartwychwstanie Jezusa.

Msza św. Krzyżma, stanowiąca poranne preludium Wielkiego Czwartku, zgromadzi prezbiterów wokół biskupa. Podczas wymownej celebracji eucharystycznej, która zwykle odbywa się w katedrze diecezjalnej, zostanie pobłogosławiony olej chorych oraz olej katechumenów, a także poświęcony olej krzyżma. Obrzędy te symbolicznie ukazują pełnię kapłaństwa Chrystusowego oraz komunie kościelną, która powinna umacniać lud chrześcijański zgromadzony na ofierze eucharystycznej i ożywiany w jedność przez dar Ducha Świętego.

Po południu z wdzięcznym sercem obchodzić będziemy pamiątkę ustanowienia Eucharystii. Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus «umiłował swoich na świecie, do końca ich umiłował» (J 13, 1), i właśnie w momencie kiedy Judasz przygotowywał się, by Go zdra-

zić i jego serce ogarnęły ciemności, miłosierdzie Boże triumfowało nad nienawiścią, a życie nad śmiercią: «Jezus wziął chleb i odmówił błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje. Następnie wziął kielich i odmówił dziękczynienie, dał im, mówiąc: Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów (Mt 26, 26-28).

Nowe i wieczne Przymierze Boga z człowiekiem jest wypisane niezmywalnymi literami w krwi Chrystusa, cichego, spokojnego i łagodnego Baranka, ofiarowanego bez żadnego przymusu, by zaślubić nas za grzechy świata. Po zakończeniu celebracji Kościół zachęca nas do długiej adoracji Eucharystii i do rozważania tej nadzwyczajnej i nieogarnionej tajemnicy miłości.

Wielki Piątek jest dniem czytania opisu Męki i kontemplacji Krzyża. W nim objawiło się w całej pełni miłosierdzie Ojca. Tak modlimy się w liturgii: Byliśmy umarli z powodu grzechu i niezdolni zbliżyć się do Ciebie, ale Ty dałeś nam najwyższy dowód swego miłosierdzia, gdy Twój Syn, jedyny Sprawiedliwy, wydał się w nasze ręce i pozwolił się przybić do krzyża (Mszał Rzymski, I. Modlitwa eucharystyczna o tajemnicy pojedna-

nia). Tajemnica ta budzi tak wielkie wzruszenie, że apostoł Piotr w liście do wiernych w Azji Mniejszej nie wahał się napisać: Wiecie bowiem, że z waszego, odziedziczonego po przodkach, złego postępowania zostali wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmy (1 P 1, 18-19).

Po odczytaniu opisu Męki Pana, Kościół stawia w centrum liturgii Wielkiego Piątku adorację Krzyża, nie jako symbolu śmierci, lecz jako źródła autentycznego życia. W tym dniu, pełnym duchowego wzruszenia, dominuje nad światem krzyż Chrystusa, sztandar nadziei dla wszystkich, którzy z wiarą przyjmują jego tajemnicę we własnym życiu.

Rozważając nadprzyrodzoną rzeczywistość, wkroczyliśmy w ciszę Wielkiej Soboty, by oczekiwać na chwalebny triumf Chrystusa w zmartwychwstaniu. Patrząc na grób możemy zastanowić się nad tragedią ludzkości, która bez swego Pana musi doświadczać samotności i zniechęcenia. Człowiek wpatrzony w samego siebie czuje się odarty z wszelkiej nadziei w obliczu bólu, klęsk życiowych, a zwłaszcza wobec śmierci. Co mamy czynić? Trzeba czekać na zmartwychwstanie. Jak głosi stara tradycja ludowa, będzie wówczas z nami Maryja, Panna Bolesna i

Matka złożonego w ofierze Chrystusa.

Jednakże w wielkosobotnią noc, podczas uroczystej Wigilii Paschalnej, matki wszystkich wigilii, radosny śpiew: *Exsultet* – przerwie nasze milczenie. Jeszcze raz zostanie ogłoszone zwycięstwo Światła nad ciemnościami, Życia nad

śmiercią, a Kościół radować się będzie ze spotkania ze swym Panem.

Tą drogą wkroczymy w klimat Paschy Zmartwychwstania, niekończącego się nigdy dnia, który Pan rozpoczyna powstając z martwych.

Drodzy Bracia i Siostry, otworzymy nasze serca na przyjęcie Bożej łaski i pójdźmy za Jezusem poprzez Jego mękę i śmierć, by przeżywać wraz z Nim radość zmartwychwstania. W tym duchu życząc wszystkim owocnego Triduum Paschalnego oraz świętych i radosnych świąt wielkanocnych.

OGŁOSZENIA

1. Dziś zapraszamy na ostatnie **Gorzkie żale** z kazaniem pasyjnym o godz. **17.30**.
2. W tym tygodniu zapraszamy na **Jutrznię z Godziną Czytań** - o godz. **6:00** od poniedziałku do środy; o godz. **8:00** od czwartku do soboty.
3. Spotkanie koła **Żywego Różańca** – po Mszy św. o godz. **8.30** w kaplicy Matki Bożej.
4. Zapraszamy na przedświąteczny kiermasz wyrobów cukierniczych. Zebrane ofiary w trakcie kiermaszu zostaną przeznaczone na wyjazd formacyjny kandydatów przygotowujących się do bierzmowania.
5. W Wielki Czwartek i Wielki Piątek **kancelaria** parafialna jest **nieczynna**.
6. **Telewizja Republika** będzie transmitowała uroczystości **Triduum Paschalnego** z naszej parafii. Wszystkie główne liturgie odbędą się o **godz. 19:00**.

PLAN ŚWIĘTEGO TRIDUUM PASCHALNEGO

Wielki Czwartek – 6 kwietnia

Godz. 8:00 – Jutrznia i Godzina Czytań

Godz. 16:30 – Msza Wieczery Pańskiej (dla rodzin z dziećmi)

Godz. 19:00 – Msza Wieczery Pańskiej (transmisja w TV Republika)

Adoracja Chrystusa w kaplicy przechowania do godz. 22:00.

Wielki Piątek – 7 kwietnia

Godz. 8:00 – Jutrznia i Godzina Czytań

Godz. 16:30 – Liturgia Męki Pańskiej (dla rodzin z dziećmi)

Godz. 19:00 – Liturgia Męki Pańskiej (transmisja w TV Republika) Adoracja Chrystusa w grobie do godz. 22:00.

Wielka Sobota – 8 kwietnia

Godz. 8:00 – Jutrznia i Godzina Czytań

Przez cały dzień adoracja Chrystusa w grobie.

Godz. 8:00 – 17:00 – Błogosławienie pokarmów.

Godz. 19.00 – Wigilia Paschalna (transmisja w TV Republika) (prosimy o przyniesienie świec w osłonkach).

7. W Niedzielę Zmartwychwstania (9 kwietnia) **nie będzie Mszy św. rezurekcyjnej i procesji** o godz. **6.00** oraz Mszy o godz. **7.00**. **Wigilia Paschalna** jest najważniejszą uroczystością całego roku liturgicznego, podczas której Kościół, czuwając, oczekuje zmartwychwstania Chrystusa. Pozostałe Msze św. wg. porządku niedzielnego.

8. W poniedziałek wielkanocny (10 kwietnia) **nie będzie Mszy św. o godz. 19:45**, pozostałe Msze św. według porządku niedzielnego.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl